Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" Факультет Електроніки Кафедра мікроелектроніки

ЗВІТ

Про виконання курсової роботи з дисципліни: «Твердотільна електроніка-2»

Варіант №50

Виконавець: Студент 3-го курсу	(підпис)	А.С. Мнацаканов
Перевірив:	(підпис)	Л. М. Королевич

Завдання

розрахувати порогові напруги транзисторів мікросхеми

Виконання завдання

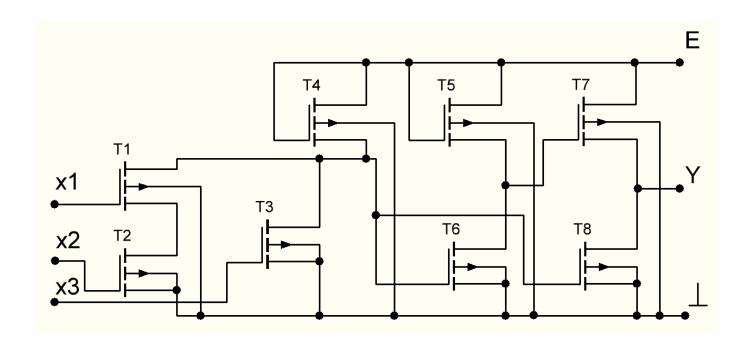

Рис. 1: Прототип схеми.

Треба записати формулу для пошуку порогової напруги. За варіантом у мене КЕФ, тому формула буде наступною:

$$U_{nop}^{0} = \phi_{MS} - \frac{q \cdot N_{SS}}{C_{ox}} - 2 \cdot \phi_{F} - \frac{\sqrt{2 \cdot q \cdot \varepsilon_{0} \cdot \varepsilon_{S} \cdot N_{B}}}{C_{ox}} \cdot \sqrt{|2 \cdot \phi_{F} + U_{n}|}$$
 (1)

У цій формулі дано майже все, а точніше: $N_{SS}=7,3\cdot10^{11}{\rm cm}^{-3}$ $\varepsilon_0=8,85\cdot10^{-14}\Phi/{\rm cm}$ $q=1,6\cdot10^{-19}{\rm K}$ л $k_B=1,38\cdot10^{-23}$ Дж/К , T=300 K, $n_i=1,45\cdot10^{10}$ cm $^{-3},\varepsilon_S=11.8$ Питома ємність шукається як

$$C_{ox} = \varepsilon_0 \cdot \varepsilon_{ox} / d_{ox} = \frac{8,85 \cdot 10^{-14} \cdot 3,9}{10^{-5}} = 3,45 \cdot 10^{-8} \frac{\Phi}{\text{cm}^2}$$
 (2)

Рівень Фермі у об'ємі кремнію:

$$\phi_F = \left(\frac{k_B \cdot T}{q}\right) \cdot \ln\left(\frac{N_B}{n_i}\right) \tag{3}$$

I невідома сама концентрація N_B , тому користуємось наступною ф-ю:

$$\sigma = \frac{1}{\rho} = q \cdot n \cdot \mu_n|_{n=N_B} \Rightarrow n = \frac{1}{\rho \cdot q \cdot \mu_n} = \frac{1}{5 \cdot 1, 6 \cdot 10^{-19} \cdot 1500} \approx 8, 3 \cdot 10^{14} \text{ cm}^{-3}$$

у формулі бело взято, що $\rho=5~{
m Om}\cdot{
m cm}, N_B=8, 3\cdot 10^{14}~{
m cm}^{-3}$

Тобто, рівень Фермі тоді буде:

$$\phi_F = \left(\frac{k_B \cdot T}{q}\right) \cdot \ln\left(\frac{N_B}{n_i}\right) = \frac{1,38 \cdot 10^{-23} \cdot 300}{1,6 \cdot 10^{-19}} \cdot \ln\left(\frac{8,3 \cdot 10^{14}}{1,45 \cdot 10^{10}}\right) = 0,283 \ B$$

За допомогою таблички з методички (сторінка 9, таблиця 1) визначив різниця робіт виходу металу затвору і напівпровдникової підкладки, що для моєї концентрації цей параметр буде близько $\phi_{MS}=-0,31$ В (якщо $10^{14}=-0,36$, а $10^{15}=-0,30$, то $8.3\cdot 10^{14}$ прибдизно буде -0,31) Тепер треба вказати напруги між витоком і підкладкою для кожного транзистора, маючи за умовою, що $U^0=-1,1$ Вта $U^1=-10$ В. За умовою у мене з +, але так як підкладка КЕФ, то беремо з мінусом. Якщо витік і підкладка виведені на спільний вивід, то напруга дорівнюватиме нулю. Якщо НЕ підключені до спільного виводу, то там буде логічний нуль (-1.1 В). Але, у мене в схемі транзистор Т1 і Т2 послідовно з'єднані, через що напруга буде розбиватися на два транзистора, і тоді на транзисторі Т1 буде половина напруги логічного нуля. Тобто:

Для Т2, Т3, Т6, Т8 :
$$U_n=0$$
 $B, U_{nop}=-4,63$ B Для Т4, Т5, Т7 : $U_n=-1,1$ $B, U_{nop}=-4,33$ B Для Т1: $U_n=-1,1/2=-0,55$ $B, U_{nop}=-4,62$ B

Далі порахуємо «ідеальну» порогову напругу:

$$U_{\text{ідеал nop}} = (U^1 + U^0)/2 = (-10 - 1, 1)/2 = -5,55 \text{ B}$$

Тепер треба проаналізувати, чи можна такі порогові напруги мати, чи їх треба змінювати (в ідеалі, похибка мусить бути в районі менше 10%, тоді можена спокійно подавати таку напругу). Шукаємо абсолютні похибки:

$$U_n = 0$$

 $\Delta U_{nop} = -5, 55 + 4, 63 = -0, 92 \text{ B}$
 $\delta = 100 \cdot |0, 92/4, 63| = 20\%$
 $U_n = -1, 1$
 $\Delta U_{nop} = -5, 55 + 4, 33 = -1, 22 \text{ B}$
 $\delta = 100 \cdot |1, 22/4, 33| = 28\%$
 $U_n = -0, 55$
 $\Delta U_{nop} = -5, 55 + 4, 62 = -0, 93 \text{ B}$
 $\Delta U_{nop} = -5, 55 + 4, 62 = -0, 93 \text{ B}$
 $\delta = 100 \cdot |0, 93/4, 62| \approx 20\%$

Підлеговування треба, тому шукаємо дозу легування за ф-ю $D=\Delta U_{nop}\cdot C_{ox}$ $U_n=0$

$$D=0,92\cdot 3,45\cdot 10^{-8}\approx 0,03$$
 мкКл/см² $U_n=-1,1$ $D=1,22\cdot 3,45\cdot 10^{-8}\approx 0,04$ мкКл/см² $U_n=-0,55$ $D=0,93\cdot 3,45\cdot 10^{-8}\approx 0,03$ мкКл/см²

Ну і далі підлеговуємо. Для цього додаємо до обрахованої порогової доданок:

$$\begin{array}{l} U_n = 0 \\ U_{\rm nop}' = U_{\rm nop} \ + \frac{D}{C_{ox}} = -4,63 - \frac{0.03}{3.45 \cdot 10^{-8}} = -5,5 \ {\rm B} \\ U_n = -1,1 \\ U_{\rm nop}' = U_{\rm nop} \ + \frac{D}{C_{ox}} = -4,33 - \frac{0.04}{3.45 \cdot 10^{-8}} = -5,49 \ {\rm B} \\ U_n = -0,55 \\ U_{\rm nop}' = U_{\rm nop} \ + \frac{D}{C_{ox}} = -4,62 - \frac{0.03}{3.45 \cdot 10^{-8}} = -5,49 \ {\rm B} \end{array}$$

Тут треба ще раз порахувати похибки, побачити, що все входить у межі 10%. А далі треба сказати, що для того аби зекономити на процесі виготовлення, замість того аби робити два підлегування (з 0.03 і 0.04), можемо зробити одне, для чого візьмемо дозу 0.03, і знову порахуємо напруги (якщо похибка буде менше 10%, то тоді так і залишаємо, якщо більше, то тоді робимо два підлегування). Перераховувати для всього не обов'язково, оскільки для першого і третього я і так брав 0.03, тому перерахуємо тільки для 2.

$$U_n = -1, 1$$

 $U'_{\text{nop}} = U_{\text{nop}} + \frac{D}{C_{ox}} = -4, 33 - \frac{0.03}{3.45 \cdot 10^{-8}} = -5, 2 \text{ B}$
 $\delta = 100 \cdot |(-5, 55 + 5, 2)/(-5, 2)| = 6, 7\%$

Похибка менше 10% для всіх трьох напруг, тобто достатньо і одного підлегування, що значно спростить технологію виготовлення.

Висновок

Стосовно легування, то доза легування не може бути від'ємною, але знак напруги визначатиметься від того, якою домішкою я буду підлеговувати. Тобто, у мене напруги були менші за «ідеальну» порогову напругу, тобто вони були недостатью «електронні», якщо так можна сказати. Якби у мене порогова напруга була менша за ту, яка вийшла, тоді я мав би підлеговувати акцепторними домішками (р-тип), а оскільки навпаки, то треба п-тип. Поширеними є фосфор і мишьяк, але я обираю фосфор, оскільки він більш поширений (але, усе залежить від того, хто буде проводити цю операцію).

№ Транзистора	$U_{nop}, [B]$	D , мк K л $/$ c м 2
T1	-4,62	0,03
T2	-4,68	0,03
Т3	-4,68	0,03
T4	-4,33	0,03
T5	-4,33	0,03
Т6	-4,68	0,03
T7	-4,33	0,03
Т8	-4,68	0,03